

MASO ½ RAVĀ • ZĀ • CLONA

PondĀĀ, 22 Ā•erven 2020

KdyĀ¼ jsem Āĵla onehdy dĀĵt dĀĵtem dobrou noc, JĀ-ra prohlĀĵsil: "Maminko, jĀĵ se bojím!" Jsem zvyklĀĵ na "maminko, jĀĵ se bojím". MalĀ½ Ā•lovĀĵ k mĀĵ poĀĀ™Āĵd z nĀĀ•eho strach. Z vody, z oĀ•kovĀĵnĀ-, z vysavaĀ•e, ze tmy. VĀ-m, Ā¼e dĀĵtskĀĀ s radno podceĀ•ovat, protoĀ¼e mohou mĀ-t celoĀ¼ivotnĀ- nĀĵsledky. KdyĀ¼ mi tedy synek oznĀĵmil "maminko, jĀĵ se bojĀ-m", zeptala jsem se: "MilĀĵĀku a Ā•ehopak?"

"ZĀĵclony. Chce mĀĵ seĀ¼rat." MasoĀ¼ravĀĵ; zĀĵclona, to samozĀ™ejmĀĵ nenĀ- jen tak! NejdĀ™Ā-v jsem se mu logicky Ā¼e zĀĵclony lidi neĀ¼erou. NevĀĀ™mil mi. Tak jsem zĀĵclonu zastrkala za skĀ™ĀĀ-Ā a postavila k nĀ- na strĀĵĀ¼ plyĀĵovĀĀ. Nepomohlo to. PokouĀĵela jsem si se zĀĵclonou vĀĵĀ¼nĀĵ promluvit. Vypadala celkem rozumnĀĵ, vĀĵec ne na psychopatku, co poĀ¼Ā-rĀĵ malĀĀ dĀĵti. NavĀ-c mi sdĀĵlila, Ā¼e uĀ¼ nĀĵkolik let je vegetariĀĵnka. JĀ-ra jen vrtĀĵl hlavou a v noci breĀ•el a chodbĀĵ. Nakonec jsem zĀĵclonu prostĀĵ sundala, zavĀ™ela do peĀ™iĀĵĵku a byl klid. PĀĵ roku mĀĵli sousedĀĀ z protĀĵ nĀĵĀĵ dĀĵtskĀ½ pokoj jako na dlani. KdyĀ¼ jsem po VĀĵnocĀ-ch zĀĵclonu zkusmo nandala nazpĀĵt, uĀ¼ to byl jen obyĀ•ejnĀĵ hadru bez lidoĀ¼ravĀ½ch ambicĀ-. JĀ-ra maliĀ•ko povyrosl a jeho strach ze zĀĵclony se ztratil. PĀ™transformoval se do bezdĀĵvodnĀĀ hrĀĵzy z jĀ-zdy vĀ½tahem, tudĀĀ¼ opĀĵt mĀĵim co Ā™eĀĵit. KdyĀ¼ jsem byla malĀĵ, taky jsem se lecĀ™Āeba od chvĀ-le, kdy mi trhali nosnĀ- mandle, jsem mĀĵla strach z doktorĀ-. BabiĀ•ka mi Ā™ekla, Ā¼e to nic nebude a tĀĵt slĀ-bil, Ā¼e mi mandli zavaĀ™Ā- do zkumavky jako suvenĀ½r. KdyĀ¼ mĀĵ sestĀ™iĀ•ka vedla na sĀĵl, drĀ¼ela jsem se jĀ- z vĀ-rou, Ā¼e mĀĵ Ā•ekĀĵ nĀĵco jako stĀ™ihĀĵnĀ- nehtĀ- na nohou - ne zrovna pĀ™Ā-jemnĀĀho, ale dĀĵ se to vydrĀ¼et. Osta kroutily se jak Ā¼Ā-Ā¼aly na hĀĵĀku a bojovaly o Ā¼ivot. SestĀ™iĀ•ka s Ā°divem hledĀĵla na tu malou hrdinku po svĀĀm bok se: "Ty se nebojĀ-Āĵ?" "Ne, babiĀ•ka mi slĀ-bila, Ā¼e to nic nebude," odvĀĵtila jsem pevnĀ½m hlĀĵskem a chytila se jĀ- jeĀĵtĀĵ pevnĀĵji, aby mi tĀ™eba nechtĀĵla utĀĀct. JenĀ¼e tenkrĀĵt se jeĀĵtĀĵ mandle trhaly bez celkovĀĀ anestezie, coĀ¼ babiĀ nevĀĵdĀĵla. Byl to tak otĀ™esnĀ½ zĀĵĀ¼itek, Ā¼e jeĀĵtĀĵ nĀĵkolik let potĀĀĵ jsem zvracela, kdykoliv jsem zahlĀĀdla bĀĀĀ½ p o mnoho rokĀĵ pozdĀĵji, kdyĀ¼ jsem Ā•etla sebranĀĀ spisy MarkĀ½za de Sade, jsem si pĀ™iĀĵ popis jeho muĀ•Ā-rny vybavila zĀĵeĀ™elĀ½ operaĀĵnĀ- sĀĵl a naskoĀĵila mi husĀ- kĀĀ¼e. A ani tu mandli do zkumavky mi nedali.

Taky se od mala bojĀ-m vĀ½Āĵek. Maminka mĀĵ jednou vzala na PetĀ™Ā-nskou rozhlednu a dolĀ- nĀĵs mĀĵlem museli dostĀĵvat hasiĀ•i, protoĀ¼e jsem odmĀ-tla sejĀ-t sama. Nakonec mĀĵ vĀ™iskajĀ-cĀ- a kopajĀ-cĀ- snesla na zĀĵdech. Od tĀĀ pĀ™echĀĵzĀ-m i KarlĀ-v most stĀ™edem a hystericky jeĀ•Ā-m "PojĀ• dolĀ-, okamĀ¼itĀĵ! Ne, nekoukej se, drĀ¼ se!" kdykoliv lezou na nĀĵco vyĀĵĀĀ-ho, neĀ¼ je stupĀĵtko k zĀĵchodovĀĀ mĀ-se. KdyĀ¼ nejstarĀĵ- prchnul v nestĀ™eĀ¼enĀĀ chvĀ-li v a mezi dvĀĀ™ky visĀ-cĀ-mi na dvou zrezivelĀ½ch hĀ™ebĀ-cĀ-ch mi hrdĀĵ mĀĵval, mĀĵlem jsem padla jak stĀ™elenĀĵ srna.

Taky mĀĵ jednou kousnul na zahradĀĵ jeĀ¼ek. NaĀĵla jsem si v domĀĵcĀ-m lĀĀkaĀ™i virus vztekliny a tĀ™i tĀ½dny Ā•eka slintat. Hypochondrie a lĀĵska k domĀĵcĀ-mu lĀĀkaĀ™i se mĀĵ stĀĵle drĀ¼Ā- a navĀ-c se pĀ™enesla i do mĀĀho vztahu k po Listuji v moudrĀĀ knize kdykoliv dĀĵtem vyletĀ- teplota, vyskĀĵou jim pupĀ-nky a dostanou prĀĵjem a nasazují doporuĀ•enou lĀĀĀbu. SvĀĀho muĀ¼e tĀ-m vytĀĵĀ-m k nepĀ™Ā-Āetnosti, protoĀ¼e ten lĀĀkaĀ™skĀĀ vĀĵdĀĵ vesmĀĵs nedĀĵvĀĵ™u mastĀ-.

Na dĀĵtskĀĀ strachy naĀĵtĀĵstĀ- Ā•asto platĀ- malĀ½ fĀĵgl, houknutĀ- pod postel nebo tĀ™eba hlĀ-dacĀ- plyĀĵĵk. ObĀ•a podrĀ¼et v nĀĵruĀĀ- a Ā™ĀĀct: "JĀĵ jsem tady u tebe a nikomu tĀĵ nedĀĵm..." S dospĀĵlĀ½mi strachy to je vĀĵtĀĵinou horĀĵĀ dĀĵvody k nim nĀĵkdy bĀ½vajĀ- reĀĵlnĀĀ asi tak jako...no jako masoĀ¼ravĀĵ zĀĵclona. A navĀ-c, Ā•lovĀĵ z nich tak snadno nevyroste, pĀ™itom Ā¼ivot bez obav by byl o tolik jednoduĀĵĀĵ. Jak jĀĵ bych si lebedila, kdybych se nebĀĵla tĀ™eba cesty letadlem, nĀĵstupu nejstarĀĵ-ho do prvnĀ- tĀ™Ā-dy nebo epidemie praseĀĀ- chĀ™ipky.

MalĀĀ fĀĵgle ale bĀ½vajĀ- na dospĀĵlĀĀ strachy uĀ¼ neĀ°ĀinnĀĀ. Kdyby Āĵly vĀĵechny jednoduĀĵe nĀĵkam zavĀ™Ā-t, p na nĀĵ nejmĀĀĀ kontejner. Za pĀĵr mĀĵsĀ-cĀ- bych ho otevĀ™ela a ejhle, on by zel prĀĵzdotou. JenĀ¼e tohle chce tĀĀ¼Āĵĵ nemyslĀ-m pĀ™edpis na antidepresiva). DospĀĵlĀ½m strachĀ-m je nutnĀĀ se postavit Ā•elem. Obavy nahradit oĀ•ekĀĵĵnĀ- nĀĀ•eho hezkĀĀho. PĀ™estat se bĀĵt a mĀ-sto toho se zaĀ•Ā-t tĀĵĵit. VylĀĀzt na nejbliĀ¼ĀĵĀ- vĀĀ¼, rozhlĀĀdnout se z v hned po nĀĵvratu domĀĵ spĀĵlit vĀĵechny lĀĀkaĀ™skĀĀ knihy. JenĀ¼e o tom se snĀĵz pĀĀĵe, neĀ¼ se to realizuje.

NejlepĀĵĀ- je, kdyĀ¼ na dospĀĵlĀĀ strachy nejsme sami. KdyĀ¼ mĀĵime nĀĵkoho, s kĀ½m musĀ-me bojovat proti podezĀĵ zĀĵclonĀĵim, vysavaĀ•Ā m a vĀ½tahĀ-m, protoĀ¼e naĀĵe vlastnĀ- obavy se nĀĵim pak zdĀĵ- tak nĀĵjak mĀĀnĀĵ dĀĵleĀ¼itĀĀ je nĀĵjakĀ½ iluzornĀ- strach z budoucnosti nebo ze smrti proti naprosto skuteĀĵnĀĀ masoĀ¼ravĀĀ zĀĵclonĀĵ?

MARKĀ%TA HRDOUĀ KOVĀ•